

[Statsministeren.]

ville vedtage lovforslag for et år ad gangen eller vedtage, at de skal til revision i løbet af 2 år. Vi får af denne grund en masse lovforslag som gengangere. Hvis man i højere grad ville vedtage lovforslagene uden tidsbegrænsning — og man kan jo altid tage dem op til revision, når man ønsker det — kunne man undgå en lang række af de lovforslag, som kan få maskineriet til at knirke. Jeg har også hørt fremsat forslag om, at der skulle fastsættes en sidste frist for lovforslagenes fremsættelse. Jeg er betænkelig ved en sådan fast grænse. På den anden side, hvis man sagde, at man ville bestræbe sig på, at der efter en bestemt dato ikke blev fremsat flere lovforslag, og man sagde det tidligt på sæsonen, synes jeg, det ville være udmærket.

Jeg begyndte med det ærede medlem hr. Poul Sørensen, og dér skal jeg også slutte. Jeg har lagt mærke til, at det ærede medlem flere gange, og særlig under debatten i går, har udtalt, at det var højst uheldigt, at jeg ved det møde, vi havde — jeg tror, det var den 13. april — ikke sagde noget om, at der kunne ventes et lovforslag om håndskrifterne. Når jeg ikke sagde noget om det, skyldes det simpelt hen, at der ikke var truffet nogen endelig beslutning på det tidspunkt; forhandlingerne derom havde ikke ført til, at der skulle fremsættes lovforslag, og derfor kunne jeg ikke komme med nogen meddelelse.

Det ærede medlem hr. Poul Møller ville have SAS nævnt i det udenrigspolitiske nævns; hvad det angår, vil jeg dog fremhæve en ting, og det er, at dengang der forelå en beretning fra de sagkyndige om SAS — det var før påske — blev vi i regeringen klar over, at vi ikke kunne nå at fremsætte lovforslag før efter påske. Da gik jeg til bl. a. det ærede medlem hr. Poul Sørensen og spurgte, om vi ikke skulle holde et partiformandsmøde, hvor nøjere information af regeringen kunne gives partierne om, hvad man agtede at gøre. Så vidt jeg erindrer, sagde det ærede medlem hr. Poul Sørensen dengang, at man var tilstrækkeligt orienteret. Jeg bebrejder ikke det ærede medlem hr. Poul Sørensen den stilling, men jeg går ud fra, at det ærede medlem hr. Poul Møller ikke har været opmærksom på dette forhold.

Jeg synes — det er nu min opfattelse — at meget af dette er småting, men jeg forstår, at det sætter sig som irritation i sindene, og derfor skal jeg beflitte mig på, at det kan undgås i fremtiden.

Finansministeren (Kjeld Philip): Den højtærede statsminister stillede lige for et øjeblik siden det spørgsmål til det ærede medlem hr. Poul Møller, om det ærede medlem var tilhænger af, at vi skulle have et overskud på statsbudgettet. Det er selvfølgelig ikke min opgave til svare på dette spørgsmål, men jeg følte det uvilkårligt som et spørgsmål også til mig, og jeg for mit vedkommende vil i hvert fald svare, at jeg er tilhænger af et overskud på statsbudgettet. Når jeg er det, hænger det sammen med den økonomiske situation, vi nu engang er i. Vi lever i en tid med en meget betydelig aktivitet, og i en sådan periode mener jeg det er rigtigt, at vi har et overskud på statsbudgettet. Dette har en vis forbindelse med det spørgsmål, det ærede medlem hr. Poul Møller stillede til mig, gående ud på, hvordan jeg så på den øjeblikkelige økonomiske situation, på dette, at vi er gået fra et overskud på kasseregnskabet til et underskud.

Se, når jeg nærer en vis betænkelighed ved den udvikling, der her har fundet sted, er det ikke ud fra overvejelser angående det beskæftigelsesmæssige. Der er for mig ingen tvivl om, at det, der er sket, vil føre til endnu større beskæftigelse end den, vi har, for så vidt det er muligt, og der er ingen som helst grund til at vente, at vi inden for de første måneder skulle komme ud for beskæftigelsesmæssige vanskeligheder. Nej, problemerne hænger sammen med valutaudviklingen. Vi har i de senere måneder haft noget faldende valutaresserver, ikke stærkere faldende end i de tilsvarende måneder sidste år, men altså dog faldende, og den meget betydelige vækst, vi har oplevet i pengeindkomsterne, vil formodentlig føre til, at vi står over for truslen om et vist fald i vore valutaresserver. Ingen kan naturligvis vide, hvordan udviklingen vil blive, men mit skøn går i retning af, at vi desværre kan forvente noget faldende valutaresserver. Hertil vil jeg dog gerne føje, at vi jo har ganske pæne valutaresserver. Vi har så store valutaresserver, at medmindre der sker noget ganske uventet, kan vi